

ஓம்
கலியாணப்நாடாயநம:

கலியாணப்பாட்டுகள்.

இஃது

ஆழ்வார்திருநகரி

நா. ரா. நாராயணராயர்

அவர்களால் இயற்றப்பட்டு,

ஷையாவர்களால்,

திருவெல்வேலி

ஸ்ரீ கிருஷ்ணகிலாஸ அச்சகத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

[ரிஜிஸ்டர்]

0-11111, 4

N23

180853

ஆம்
கலியாண புருஷ நாமம்

கலியாணப்பாட்டுகள்.

சரஸ்வதிஸ்தோத்திரம்

[கார்க்கநீ வருவாயே]

தேவியே வருவாயே சரஸ்வதி செந்தமிழ் அருள்வாயே.

சுரணங்கள் —

தண்டைசிலம்பு ஆர்ப்ப தமையுடன் என்னைநாடி தந்தருள் நற்கீதமே
யிப்போதே (தேவியே) பெற்றதாயே யுன்னபிரார்த்திக்கிறேனுண்மை
உற்ற என்னதருடன் காளுட (தேவியே)

கண்ணன்மேல் துதி, பொன்னார்க்குமேனியனே,
கண்ணாக்கருமுகிலே யென்றும் கருணைமையப் பொழிந்தருளே கண்ணா
விண்ணே விண்ணினொளி வேழமே கார்த்தவனே. [க] பண்ணரிசை
தனையே பாடவே யென்தனக்கு - புண்யா இது வேளையே புகழிசையீத்
தருள்வாய் [உ] எல்லா ஐயவரியம் மற்றும் இசைவாம் நற்றுணையும்
கல்லோர் நடப்பினையும் காளுமே யீத்தருள்வாய் [ஈ] கல்லேனாலுமே
கருணித்து என் தனையே வல்லதேவனே நீ மகிழிசை யீத்தருள்வாய் [ச]

நாட்டுச்சிறப்பு நொண்டிச்சிந்து.

நீர்வளம் நிலவளங்கள், நிறைந்து நேர்த்தியா யுயர்ந்தது நமதிந்தியா-
கார்மேகந்தனைக்கட்டும், கல்ல கற்பகத்தருக்களடர் வளஞ்சோலை [க]
ஊடே ஓடைகளாம், அதிலே ஒளிதருமீனினங்கள் உவந்தாடும், பாடும்
கிளிசூயில்கள், மேய்த்துப் பசுவினம் யாவுமே பால்தருமே, எல்லாவள
முனதே.

காப்பி சயிட் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது. நா. மா. நாராயணராயர்

நகர் கிறப்பு கேதாரம் ஆதிதாளம்:—

என்ன அழகு இந்த நகர்-சுந்திரமானதோர் நகர்வெனம் நிறை இத்திர
னும் பொன்னகரிதுவே [எ] மாடமாளிகை கூடகோபுரம் தேடஅரி
தாண காட்சி ல்கிடும் [என்ன] சகலகலைகளும் சகலபோதமும் வகை
வகையானல் வளமைகள் பூண்டதுவே [என்ன]

மண மேடை நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்:—

என்ன அழகு இந்தமேடை அன்னமே செர்ரணமே அளவிடப்போமோ?
[சரணங்கள்] லாழைக்கமுகுடன் மாவொடு மிதநீரி, தாழையீந்து
நல்லத்தாமரைக்குழகம், மாவை வண்ணப்பட்டு மயிலினற்றோகை, ஆழி
யிலீட்டிய ஆணிமுத்தொளியும் [என்ன] முத்துநல்லாரம் எத்திசை
யிட்டு, சித்ரவித்திரமாம் படலங்களிட்டு, லட்சர் குளோபுடன் விளக்
குளிட்டு, சித்ததன் ரதிமார் எத்தினம் நாமம் [என்ன] கந்தகஸ்துரி
புனுகுடன் தநர், சிந்தையகிழ்மலர் செண்பகரோஜா. பந்துஹார பான்
சுபாரிலவங்கம், செந்தமிழ்ராயன் இசையொலிகீதம். [என்ன]

பாளைவாய்க்குழிதல்:— வண்ணமிட்டக் கால்கள்கட்டு, வான
மெட்டு மேடையீட்டு, வாசகன் கோயிலெனப் பேசிடும், நல்ல வாசமல
ரெங்கிலுமே வீசிடும் [க] மந்தமானத் தென்றல்காற்று-அந்தமாகவீசுவ
தால் இத்திரபோகமதனையே கூட்டிடும். நம் கந்தையகிழ் நற்புகழை
நாட்டிடும் [உ] பாலவரும் புவவரும், ஆவலோடுமேவிவந்துப்பாடிடவே
பாலமுத மூறிடும், கேட்டுப் பைங்கினியும் குயிலினமும் கூட்டிடும். [ங]

—○—

என்னடிநரன்பெற்றமங்கை:— வண்ணச் சோலையெங்கும்பல
ஒடை, மலர்வாடை, இந்தமேடை, என்றமேயில்லைபார்கோடை, அதில்
அழகாகிய பறவைபல அழகாகவே தானீந்தி ஆடுதுபாரடி பலபேடை
பார்த்துப் பாடுதுமென்குயில் காடை [க] இந்தவிதநல்ல கர்ட்சி, வன
ஜாக்ஷி, பண்ணியாட்சி, ரதியவளுடைய ஆட்சி, அந்த மதுவேநிறை
கனியானவை இதமாகவே அலகாலேயே கொடுப்பதைப்பாரடி சாய்ச்சி,
மலர்க்காமென் மீதிவோச்சி [உ] ரத்தகசிகமேடை பாராய், இங்குவாராய்
யிசஆராய் எடேது இகற்கெவைசேராய், கதிர் மணியே நிறை தல
மீதினில் அணியேயணி யரும்பாவையே, வந்தென்னைக்கட்டிச்சேராய்
அகால் நாமம் நாளும்களிகூராய்.

—○—

கனவு. தென்னுதமிழ்குதல்:— உற்றதோ ரென்னருமை
தோழி, காணுரைப்பதை முற்றமேனீ கேளு, முன் சற்றுமேபார்த்திராத

சுவர்திரவ்வடிவன் கண்டான் மணங்கொண்டான். [க] என்னவெனக் கண்களையே திறந்தேன், அதை யிசைவானக்கனவென அறிந்தேன், இப்போ என்னபலன் கூடுமென இசைவாக நீடுமடுத்துச் சொல்லாய் துதி நல்லாய். [உ] வலதுக்குயேத்தந்தானவுந்தனினைவே, பின் வருவதைத் தந்தேடியனமே, நின்னயமான பொற்குணயே நல்லதோர் நற்றுணையைக் கூட்டும், இன்பம் ஊட்டும். [ங]

—○—

துது. தோடி ஆதிதாளம்;— அழைத்துவருவாய் சகியே என்னுயிர்தானே இந்தக் கூண்டெனாடி [அழைத்து] திண்ணமாம் மரப் புடைபான் சீரானென்கனானே, பண்டியெய் புண்ணியத்தால் பார்வைப்பட்டான், கண்டதோர் நேரமாகக் தாமக்கணையிற்சிக்கிப் பெண்ணொருத்திராணிங்கே, வருந்துவதாகச் சொல்லி. [அழைத்து] வாடுமோர் பயிர்க்கு வான்மழை யவராவர் தேடு பூங்கொடிக்கோர் தேமாவேயிவரா வர்பாடுமோர் இன்னிசைக்கு பண்ணிவந்தானுவர், கோடிக்கோடியாய் கும்பியேவதாக [அழைத்து]

—●—

காம்போதி ஆதிதாளம்;— தண்டனிட்டே நென்றுசொல்லடி தயைபரிபூரணராம் நாதரிடமேயோடி-சென்மெலாரந்தன்னை சிந்தை மகிழ்ந்து தீவிரமாய் நலங்கிட வரவேணு மென்பதாக [தண்டன்] கிமிஷமொரு வருஷமாய் நினைந்துவாடுமெனென்று நேமமாகப்பணிந்து நீதையுடனே—சம்பமிதுவென்று சாந்தமா யுரையாடி தற்கார்த்தமும் வண்ணம் கூணத்திலே விரைந்து [தண்டன்]

—○—

வதராகணக்கொணாமல்;— சுந்தரனைக்கொணாமல் சிந்தையும்கலங்குது—உன்னைத் தந்திப்போ வரவழையாய்மாளே [க] அனைமுமசோ வில்லை ஆயிழைக்கேளடி மன்னவரையிப்போ மகிழ்வுடன்சேர்ப்பாய் [உ] சந்தனம் காந்துமோ சாந்திநீசொல்லடி செந்தமிழ் ராயன்கிதை செம்மையாய்ப்பாடி. [ங]

—●—

எதிர்கொண்டு உபசரித்தல் தோந்திசரிய வயிறே;— வந்தநுனென தருகே, துதுபெருகும் சுந்திரமிசுவடிவா எனதுடலைத் தக்குகிலயமது வாய் விரைவினிலே என்னைநாடி. [க] வல்வினையறுபவனே அனுதினமும் கொஞ்சமுமெனையகலா முறையின்வழி தஞ்சரிலையைப் பதிவாய் மகிழுறவே இணையாக. [உ] மந்திரம் எதுவுமில்லையே தினையளவு தந்திரவழியறிவேன் அறநெடியில் கொண்டெனையதி நலமாய் வழுவுறவே நடைகூட்டாய். [ங]

கலியாணி ரூபகம்:— வருவீரே எந்தளிஞதா இப்போதே வந்தென்னைக்கார்ப்பீரே—இருகாலையுறதியாய் இணையாகப் பிடித்தேனே [வருவீரே] கும்பிடப்போன செய்வமும் முன்னிங்கே குறுக்கிட டானுற்போலே—அம்புவிபுகழ் மன்னா அடியாளிடமே நாடி. [வருவீரே] என்னபாக்கியம் செய்தேனான் இங்கும்மை இசைவாகக் கண்டின்மேனே இன்னிசை ராயனைய எடுத்தானும் இதுவேனோ. [வருவீரே]

—●—

நோண்டிச்சிந்து:— வந்தோடிவீற்றிருக்கன் இந்த மணிமயஆசனத்திலமர்ந்திருக்கன்—எந்தன் பெரும்பாக்கியம் இது எவருக்கும் கிடாதோர் மிகசிலாக்கியம் [க] நல்லமலர்வாடை எங்கும்நாடியே வீசிய துமகிழ்வீயும்—எல்லாப் பெரிடோர்கள் நம்மை இங்கிதமாய் வாழ்த்துகூற ஆடிடுவோம் வந்துவீற்றிருக்கன்.

—○—

கமலங்கரித்தல் பைரவி ரூபகம்:— சுந்தரமூர்த்திநமோ சுத்தசொருபா நமோ சந்தணமார்பா நமோ சாந்தநற்குண நமோ [க] அன்பாநின் தாளினை அடைக்கலம் புருந்தேனே—இன்பமா யெனைக்கூடி இனியதேதந்தருள் [உ] கற்றவர் விரும்பிடும் கல்பதருவேநமோ உற்ற துணையாகி உவந்தருள்வீரின்கு [ங]

—●—

ஊஞ்சல் நீலாய்புரி ஆதி சாப்பு;— வாசனைதவ்வர்த்தி வாசலெங்கும் சென்றுலவ ஆடருஞ்சல், நேசமிகு மென்னுதா நேமமுடனீரமர்ந்து [ஆடர்] மதுரமொழி அவைதனால் மகிழ்வாகப் பாடுவேன் [ஆடர்] பதியே உமக்குணன் பதசேவை காணசெய்வேன் [ஆடர்] பெரியோர்கனாகுகூற சிறியார்தாமகிழ [ஆடர்] உதவியாய் நற்றுணையை உதவுவீரென்றுமே. [ஆடர்]

—○—

சம்பாஷித்தல் ஆனந்தபைரவி ஆதிதாளம்:— ரங்கனாத எங்கே போனீரோ நீரெங்கேபோனீரோ எங்கேபோனீரிந்தேரம் இங்கேவந்து நில்லுமையா சங்கீதங்கள் பாடிடுவோம் சரசங்கள் செய்திடுவோம் [ரெங்கனாத] தஞ்சமென்று வந்தவனைக் கொஞ்சமெனு யிரங்குதீர் அஞ்சலென்ற பயத்தை அருள்வீரே விப்போதேநீர் [ரெங்கனாத]

—●—

ஆசையறிவித்தல் ஆண்டிபண்டாரம்:— ஆண்டகையோனே வும்மை வேண்டிக்கொண்டேனே [சுரணங்கள்] ராவும்பகலுமும்மை எண்ணியே வாடினேனே தேவேநீ யென்னைக்கூட திருஅருளை பொழிந்திடுவீர் [ஆண்ட] வீதியில் வீதிகளில் வெளியிலே காணுநேரம் நீதனே

உம்முருவம் செஞ்செங்கும் பதிந்ததைய்யா. [ஆண்ட] அடைக்கலம்
நானுமக்கு ஆருயிர் நீரெமக்கு தடையாது செய்யாமலே தயைநாளும்
புரிந்தருள்வீர் [ஆண்ட]

—○—

நலுங்கிட அழைத்தல் புரோவசமயா;— தருண்மிதுவே
தயவு செய்யுமையா தாரணிமன் று சகலசம்பன்னளே--விரைவினிலோ
டி விரும்பியென்னைக்கார்க்க வேளையிதுவே வேந்தனேசேளிர் [தருண்]
மத்தமாருதம் அந்தமாய்வீசது மனமகிழ்ந்திங்கே நன்றா யாடுவோம்—
இந்தவேளையெயென்னை நாடிபே இரங்குவீரய்ய ராயனின்னோயா [தரு]

மாதாடபாரதேனே;— நாதனே வந்தருள்வாய் என்னையேநாடி
நாதனேவந்தருள்வாய்—நீதனேவந்திங்கு நேர்மையாய் நீபோடி [நாத]
பூமாயைவைவந்து போதுகளாச்சுதே-பூமானே இப்போது பூரணதயை
செய்வாய் [நாதனே] பெரியோர்க்காசிகூற சிறியார்கள் களித்தாட
உரிமையாய் ராயனேய உல்லாசமாயோடி [நாதனே]

—○—

ஐயங்காரே ஐயங்காரே;— நலுங்கிட வானுமையா நாளிகை
தானுதையா பனமுறைத்தேடியுமே பாராததென்னவையா [க] அத்த
ரு பன்னிருமே சித்தமாக இருக்குதையா உத்தமனே நானுமக்கு இத்த
ருணம் நான் தெளிப்பேன் [நலுங்கிட] சிங்கார கொண்டு நானு சிந்தி
சுது இத்தனையா அங்கவுநோகுத்தே ரங்காவோபாகபாரோ [நலுங்கிட]
மல்யாலு முல்யாலு மருவுமன்சிதவணமுதே நிலபுகொன்னு ஐய்யா
நீராஜதளையா [நலுங்கிட] சேயு அன் கிளியுளவாஸ்டாண்டிக் ஆல்
வேஸ் ஹீயர் கர் அன் மேக் மீ மெரி கொய்யே டாரி ரெங்கா [நலுங்]

—○—

ஸ்ரீராமஜயஜய;— அமலாகீர்வாரும் அடிமலரைத்தாரும் பவளநன்
மஞ்சள் பணிந்துநாளிடுவேன் [க] வில்லை சேரத்தரை வேண்டியன்
சேர்த்து-வல்லவா நற்கந்தம் மகிழ்வாகச் சேர்ப்பேன் [உ] பெற்றவர்
பெயரேந்தும் பேரழகானுமக்கு-உற்றநல்லாரம் உவப்பாகணிவேன்[]

—○—

மஞ்சள் பூசல் கமால் ஆதிநாளம்;— மஞ்சளைப்பூசுவேன்
நாதா மலரடியிவைதாரீர் மஞ்சளைப்பூசுவேன்--கெஞ்சியே உம்மைநான்
கொஞ்சியே வேண்டுகிறேன் கிருபைதனையிந்து சேட்டருன்புரிசுவீர்[ம]
என்னைக் கார்க்கவந்தபதம் இனியவைனானும் செய்யும் என்னைக்கார்க்
கவந்தபதம் மன்னனே யிப்போது மகிழ்ப்புசை இந்நேரம் இன்னிசை
யைப்பாடி யெற்றியேதுதிப்பேனான் [மஞ்சளை]

—○—

வண்ணமஞ்சள் வரைதல் நீயேயுரைப்பாய்;- வண்ணமஞ்சளை வரைவேன் அண்ணலே எந்த நகமதுகளிக்க அழகாக இங்குநான் [வ] நடுண்டோஜகத்தில் உம்மடியிதற்குநீர் நடுண்டோஜகத்தில் பாடிப் புகத்துநான் பவசித்திரம் தீட்டிவேன் ஊடல்வளிரத்திடும் ஓர்முயற்சிது கேள் [வண்ண] வாசனைகூட்டியிதனை என் னோத் நேசமுடனிகே வரைவேன் கூசாமல்கொடுத்திட குணமானபாதத்தை ஆசைவளர நான் பூசைபைசெய்குவேன். [வண்ண]

—●—

சந்தனம் பூசல் (வந்தாரோ சீதை யிங்கு)

தாரீரே மலர்க்கையை யிங்கு நாதனே மென்னிடம் கயவுடன் கூடியே (தாரீரே.) சந்தனம் பன்னீரை பரிமளம் தருமாம் ஜவாதுடனல்ல வில்லை, அந்தத்தளவில் அழகாகவ் செர்த்து, சுந்திராவுய்யாரா சொல்லுவேன் கேளாயிப்போ யந்தமுடனே கந்தம் அள்ளி யள்கி விட்டு, கிந்தை கழிவுறச்செழ்மையே கூட்டி, உன் தன் மெயினில் என் தன் கையபூற (தாரீரே) விரலிடை விரலையீந்து என் தன் விரக மும் தீர்த்தருள் மெய்யா, விராமரபில் வெள்ளமே பெய்து வேந்தனே நானும் மெய்யினைத்தருவி மனம் கருதியவண்ணமே களிப்பினை பூர்த்து, மிரளுமோரென்னிலை அமைதியை எய்திட தருணமிதுவது தபைபொழிந்தருள் நீர் (தாரீரே)

—○—

பொட்டிடல் (தும்மிமேட்டு.) ஜவ்வாது நற்பொட்டு சந்தோஷமிடுவேன் தர்மரே எனக்கு இடம் அருள்வீர் — ஒவ்வாத காரியம் ஏதுமே செய்யினும் உத்தம என்னை நீர் மன்னிப்பீரே.

—[o]—

விசிறுதல் மோகனம் ரூபகம்:- விசிரி வீசவேனாதனே என்றும் நீர் எளியாரோக் கார்த்தருள்வீர், திசைபுகழண்ணலே நின் திருவருள் பொழிகுவாய்த் தெண்டனிட்டு வும்மை தினமுமே பண்குவேன் (விசிரி) சின்னஞ் சிறுவளே யான் இப்போ செய்காரி யமேதுமறியேன் மன்ன வரே யென்னை மன்னித்தருளல்வேண்டும் மலரடி யிணைகளை மறவாமல் தொழுவனே (விசிரி.)

—○—

செண்டாடல் (இங்கிலிஷ்நோட்டு) ஆதிதாளம்;- தீரா வீரா வந் தருள்வீர் தேன் மலப்பந்தை யாடிடுவோம், சீராயிதனை மேவியேந்தியே ஆசை பூட்டிடக் கேள் கேள் கேள் [க] மல்லிகை ரோஜா மருக்கொழுந் து மணங்கொளுமிந்த நல்ல பந்து, மெள்ள எந்தி என்னை யுணையும்

விசமே காட்டிடத் தேர் தேர் தேர் [உ] இனியதாம்கீதம் நரம்பாடி
நாமிருவரும் ஒன்றாய் நாள் கூடி பாரும் என்னை நீர், காரும் எந்நாளும்
சரண்புகுந்த எந்தனிமம். (ங)

— 0 —

செண்டிலேத்தாடனே எந்தி ராடுதீர் பந்தையிங்கே போடுதீர்
மாந்தருள் முதல்வனே மகானே குரனே மனமது மகிழ்ந்திட [எந்தி]
இந்த வேளையே நல்ல எற்றவேளையே சிந்தை மகிழ்ந்து நீ நன்றாக எந்
தியே கிற்றை விந்தையாய் விசலிதமாச [எந்தி] பூவின் மணம்போல்
பசும்பொன்னிடுனாரிபோல் பூவி மீதிலே நாமிருவரும் பொருந்திவாழ்ந்
து இன்ப நுகர்வோம், [எந்தி]

— 0 —

முந்துக்குமரய்யனே;- செண்டையெடுத்து ஆடுதீர் எந்தனாத யிங்கு
[செண்டை] வண்டு ஒதிநிம் துண்டு மல்லிகை யிதைப்பாரீர், மகிழ்ந்து
வருவதைக் காணீர் வரையாம் கைதனைத்தாரீர் பந்தைப் போடீர்
[செண்டை] நசுனேச என்னிடமே க்ருபைகூர்ந்து இந்த நல்ல பந்
தையே தந்து இசை தூதுஆக நன்கமைந்து இன்பமீதலே நன்று
[செண்டை] ஆட ஆட இது ஆசையுட்கேதே பாரீர் அன்பை விளக்குதே
தேரீர் அருளைக்கொஞ்சம் சேரீர் என்னைக்கூடர்.

— (0) —

தேங்காய் யுருட்டல் (பித்தாய்ப்பொருடி) மன்னனே இது
நேரம் மகிழ் தேங்காய் நாமுருட்டி மகிழ்தேங்காய் நாமுருட்டி மாண்
புடன் புவிதன்னிலே சுகமாக வாழ்வோம் (க) பார்மீதிலிவ்வாட்டம்
பலந்தருமே பாரீர் நாள் பலந்தருமே பாரீர் பற்றெல்லாம் தான்கூட்டி
பார்போற்ற வைக்கும் (உ) நம்முள்ளாக்கியம் நாளொங்கத் தான்செய்து
நன்மையே நானுமே நயமாகத் தருமே (ச)

— — —

பிடுவேனேனையிய. தேங்காய் உருட்டினான் தேன்மொழியாள் தேன்
காயுருட்டினாள். கரணங்கள்-

கணவன்மேலே கடைக்கண்ணிட்டு கருத்தில்கொள்ளா களிப்படைந்து
கண்ணா வண்ணனிடமே கவனமெல்லாம் செல்லலிட்டு (க) கண்ட
மத்தியில் கணகப்பந்தைக் கையினாலே தானிறத்திக் கணவன் ஸ்பரிசும்
நன்றாய்ந்து களித்துக்களித்து மனமகிழ்ந்து (உ)

பத்தியம்;— மந்தஹாச லோலனே மணிமயமார்பனே மன்மதா கர்ரனே வ்யயாரனே, சுந்தராங்க வுன் னேநான் கண்டதோர்நேரமாய் சொக்கியே வாடியே மெலியலானேன், அந்தாங்கமாகவே என்னுட லாவியும், அண்ணம் லலத்தே உம்மிடத்தே, விர்தையையேதென்று விரித்துநான் சொல்லுவேன் விருப்பமும் கைகடி மகிழலானேன் [முடிசு] சுந்திரா நான் தரும் தளிரிலே நற்பாக்கை. துரிதமாயேற்றிற்கு நீருளல்வேண்டும், துணையாகவும்மடியைப்பற்றினேன் என்மென்றுமே (க) படியாதவளானாலும் படித்தவா நீரென்னைப் பாங்காக நானுமே நடத்திவைப்பீர், அடியாளாய்ச்செய்யுமோர் அலுவலரம் இவைகளில் அதிகமாய்க் குறைகளை அமைந்திருக்கும், தடையேதும் செய்யாமல் யிண்ணம் நீர் பொறுத்து தையெயொன்றை எப்போதும் அருளல்வேண் டும், அடிக்கடி யுமக்குநான் அறிவித்தல் தேவையே அன்பனே நன்ப னே யெடுத்துச் சொல்வீர் [முடிசு] இடையறு இன்பத்தை என்றும் த ரல்வேண்டும், என்னுயிர்தன்னை ரட்சிக்கவேண்டும், இசைவாக நீரும், நானும் வாழவேண்டும்.

—(0)—

தாம்பூலம் ஈதல் மோகனம் ஆதிதாளம்;— 'தாம்பூலம் தரித்தருள் வீர் நாதாவிப்போ தையுபிரிந்தருள்வீர் [முடிசு] ஆம்பல வாசனையன வுடன் சேர்த்து அன்பனே யின்பமாய்க்கேடமிக்கு [தாம்பூலம்] இனத் தளிரில்விலையைப்பாரீர் நமக்கென்றும் இன்பமேயுட்டித் தேரீர், உன மகிழ்க்தெனைக்கேரீர் உலப்புடன் வந்து நீராவீர், கனியாட்டம் ஆடுவோ மே வாரீர் கருணையைத்தாரீர் நும்பொன்னடியதனை யெக்கேரம் போற் றின்னிசையாலே நானுமே துதிப்பேன், [தாம்பூலம்]

—0—

மங்கனம் சுருட்டிசூபகம்;— மங்கனம் ஜயமங்கனம் என்னுயிர்தா தர்க்கு மங்கனம் ஜயமங்கனம். [சுரணங்கள்] சாந்தமாம் சிலர்க்கு சர்வ சம்பண்ணர்க்கு ஆந்துணையாகி நான் அருள்மழை பொழிவார்க்கு [மங்கனம்] இனியவை செய்வார்க்கு இணை பிரியாருக்குகனிமொழிராயனையன் கடி மலர்ப்பதக்கட்டு [மங்கனம்.]

—0—

பிழைகளை மன்னிக்கவேண்டல் மலடிவயிற்று மகன் போல கற் கக்கரியக்கலையைக்கற்று, மக்கட்டுள்ளே மாண்புகளுற்று, திக்குக்கெல் லாம் தேர்ச்சிகளுற்றத் திரள்தோளா (க) சாற்றற்கரிய சாந்தமும்தயை யும் போற்றற்குரிய புகழும் செல்வமும் ஏற்றற்குரிய எழிலுடன்தோன்

றிய மண்வாணா (உ) அரும்பெருமானே யடியாட்கெளியாய் பெருங் குறையாவும் புறந்தளில் நீக்காய், கருணையைத் தந்தெனே கார்த்தருள் வாயே இதுவேனே.

—○—

விருத்தம்:— சிறியவளாய்ச் செம்மை யில்லாநாய்த் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்தக் குறைகளாவுமே நீர் பொறுத்துக் குணமொன் றையே புரியவேண்டும், அறிவுடையாயருளுடையா யடியாளிடம் அன்பு கூர்ந்து, பெறுதற்குறிய கல்லின்பந்தனைப் பேரழகா நாளணித்துபேதை யை சகித்தருளல்வேண்டும்.

—○—

கப்பல்பாட்டு:— ஏலேலோ ஏலயேலோ இங்கிதமாம் நல்லகப் பல், மேலான விஸ்வதர்மா மேன்மையாகத்தானியற்றி, வேலையிலே தாம் சிறந்தார் விதவிதமேதாமகிழக் கோலாலமாகக் கூட்டிக் குணமுட னே தாமமைக்க [முழு] தேவர்கள் மூவர்கள் திருவருள் எந்தி திரு மணக்குறிப்புகள் திசைதோறும் ஈந்து, அழகான பண்டமும் பொருள் களும் சேர்த்து, அம்பிகையினருளை எளிதனில் கொண்டு, மஞ்சலொடு குங்குமம் மலை மலையாயிட்டு, மல்லிகை சேர்ஜாவாம் மலர்வகைக்கூட்டி விதவிதப்பொற்புடவை மேலான ரவிக்கை, மேலான சந்தனம் மிகுந் த்தொரு பன்னீர், கொஞ்சமொழிக்கிள்ளியார் குணமுடன் கூடி, குண மான ஆடவர் கோலாலமாகி, பாத்திர பாண்டமும் பல்வேறு தினுசாய், பழவகையாவுமே பாங்காகக்கூட்டி, பக்ஷணம் தின்பண்டம் பலவாக எதறி, பாக்குடன் வெற்றிகைப் பத்திரி நல் ஏலம், அவனியிலுள்ளார்கள் அதிசயிக்குவண்ணம், அழகாக அகரவர் ஆசனம் அமர்ந்து, நவரத்னமய மான நகைகளைப்பூண்டு, நகை முகக்காமினிகள் காத்திரையுமமர்ந்து பாவலர் நாகலர் பல்லாயிரம் பேர், பந்துக்கள் மித்திரர் பல்கோடி பேர் கள், விற்பனர் வேதியர் வேலைகள் செய்வோர், விதுஷ்கள் கனபாட்டி வேடிக்கை செய்வோர், கீரர்கள் மல்லர்கள் வீரையேகலந்து, தீரர்கள் பத்தர்கள் தேசாபிமானி பத்திரிகைப்போடுவோர் பாங்காகப்பேசுவோர் எல்லாரும் உன்றாக இசைவாக அமர்ந்து கல்லதோர் நாளிகையில் நம் கப்பல் செல்ல, அரிவி சுனைகளில் அன்னங்கள் கூட்டம், அழகான மீன்களும் அற்புதக்காட்சி, ஆங்காங்கு மானினம் அகமகிழ்ந்து பார்க்க ஆவினம் மாயினம் ஆசையுடன் பார்க்க, மண்ணக்க மாகதக்குன்றுகளைத் தாண்டி ஆங்காங்கு துறைகளில் ஆங்காங்கு நின்று ஆக்குள்ள பேர்களை யும் பொருள்களையும் ஏற்று, உலகத்தில் இல்லாத ஒவ்வொரு பொரு ளும் ஒப்பற்றவிதமாக ஒன்றாகக் கூட்டி, நிலமகளும் பூமிகளும் நேமமாய்

வாழ்க்கை, நேர்த்தியாம் கவியாணபுரிதனையனுவிவேழக்கை மத்தாப்பு
விதவிதமாய் நடக்க, நாடசரம் தூத்துபி எதமொடு கேட்க, அந்த
மணிகளும் ஆரதயேசை குறித்த தேவர் கேளையில் குணமுடன் சேர்,
மங்கன வாழ்த்துள் மங்கையர்பாட, சிறப்பாகத் திருமணத்து ஹதனை
யடைய— ஏலேலோ ஏல ஏலோ.

— 0 —

பள்ளியறைப்பாட்டு தோகையே கிள்ளையே துதிக்கொள்ளும்
புள்ளியேமோகனவுய்யாரி இங்கு மொழிதருவாய் கன்கு (க) மின்னலே
கொடியே மேளசைரம்பையே— அன்னமே இதுவேளை ஆதர்த்தா
ளாயே (உ) மவுனித்திருப்பதென்ன மங்கை நீ சொல்லடியே—
கவர்ச்சி செய் கலவை பெண்ணே களிப்புடன்வாய் கண்ணே (ங)
பிடிபட்ட மாணப்போல பிரமித்திருப்பதென்ன உடனே இதுவேளை
மானே ஒரு முத்தம் தருவாய் தேனே (ச) கமலமென்றிருந்தால்
கதிரவன் வேண்டாவோ விமலையே இதன் பொருள் தெளிவாயறிவாய்
[ஞ] கரும்பு தின்னக் கூலியுண்டோ கனிமொழியே புரை விரும்பிய
என்னை நீ வெறுத்திடவே செய்யேல் (ஈ) மல்லிகைக் கொடியதோ
மாமாம் தழுவியே கல்லதோர்றிவை நயமாக ஈகுதே (ஐ) கஸ்தூரி
தூலகமும் கரைத்துதானோடுதே விஸ்தாரசெற்றியை முத்தே விளக்கு
வாயே சந்திரே (அ) ஓரிமைப்போதிது ஓர் யுகம் தோணுதே நேரிணை
யே இப்போ நீடுவாய் காத்தை (ஊ) கல்லதோர் முகூர்த்தமிது நன்
மை சுவது வல்லியே இக்கேரம் மகிழ்வதே சாரம் (ஐ) வேர்வையாம்
இக்கேரம் மேலாடை ஏதுக்கடி நேர்மையே மெய்காட்சி நீதருதலை
கண்மாட்சி (யக) அச்சமும் தவிர்ப்பாய் அதாமும் அளிப்பாய் மெச்சு
தாயன்னைத்ம் விவரமே நடப்பாய்.

முற்றுபெற்றது

